

Я маю зізнатись

Мені 27, і я вже кілька місяців живу з почуттям провини через одну річ, про яку ніхто не знає. Навіть моя дівчина.

Пів року тому її запросили на співбесіду в компанію, куди вона дуже хотіла потрапити. Вона постійно говорила, що це шанс змінити життя, нормальна зарплата, перспективи, усе таке. Але проблема була в тому, що ця робота знаходилась в іншому місті, і вона серйозно думала про переїзд. Я розумів, що якщо її візьмуть, наші стосунки можуть просто не витримати.

За день до співбесіди вона переслала мені лист із деталями та адресою офісу, щоб я допоміг їй скласти маршрут. І я не знаю, що на мене найшло, але я "випадково" сказав їй неправильний час зустрічі. У результаті вона запізнилась майже на сорок хвилин і роботу не отримала.

Вона тоді дуже плакала й казала, що сама винна, бо не перевірила все ще раз куди треба їхати. А я просто мовчав і підтримував її, ніби нічого не сталося, навіть пійшов у кафе з нею, щоб заспокоїти.

Зараз вона досі згадує ту ситуацію і каже, що це був її втрачений шанс. А я кожного разу відчуваю себе жакливо бо сам цез робив, ради нас.

Я маю зізнатись їй у цьому чи вже немає сенсу?